

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr
Félévre . . . 2 . 50 . . . Egy szám ára 12 kr

Előfizetni az év folytatásán minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LÁKAI: III. TIZED, KÖNYÖK-UTCA, 121 SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-UTCA, 186. SZ.

HIRDETÉSI DÍJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknek árlétszámítás adatik.

Bélfelgördő minden bejelentésért 30 kr.

A szerkesztő megy. . .

De nem Kecskemétről, mert azt ő maga sem szeretné. Hanem 1886-ra a szerkesztői irodából; honnét midőn ezennel elkövetkezék, bő alkalmat lelhetne a fontoskodásra és annak alapján tolla hegyére vehetné, hogy ma egy éve mily messzeható tervektől duzzadozva vette kezébe a szerkesztői vörös plajbászt s szándékaiából mennyi szenvedett hajótörést. Ezt azonban a „Kecskeméti Lapok” 1886-iki szerkesztője nem teszi, sőt ellenkezőleg azt vallja, hogy a mire és a mennyire vállalkozott, az rá nézve nem maradt megoldatlan föladat. Szolgálni kívánta 52 számon át városunk legrégibb, egy híján 20 évet betöltött közlönyének ügyét úgy, a hogy egy szobája és kathedrája légkörén túl nem örömet terjesztendő régi professzortól várható volt, ki ma is csak abban a meggyőződésben él, hogy egy vidéki lapnak programjában meddő szándék az országos pártok ügyeit szellettgetni addig, míg a községi érdekek fejlesztése körül tenni való akad; azért neki a helyi viszonyok javítása volt az önküztéte föladata. Ha minden szándéka az óhajtott révpártot el nem érte, nem ejtette el kedvét, mert csak az esett meg rajta, a mi előtte már sok halandón, hogy t. i. szántót és vetett, de nem aratott.

Igy például megpendítette lapunk ismeretterjesztő előadások szervezését a nép számára, felvetette egy gyalogsági kaszárnya építése kérdését, hűsfogyasztási egyesület alakítását, szólt a város szabályozásáról, több ízben a cselédtügyről, városunk utcáinak elnevezéséről, az állami szőlőtelepen esedékes dugvány-vevők kiosztása tárgyában; hozott avatott kézből tanácsadó cikket aziránt, mit kell eslekedni az elfagyott szőlőkkel. Élénk figyelemmel kísérte iskolánk ügyeit, az iparos tanulók munka-kiállítását. Utána járt,

hogy városunk lakossága a szab osztrák-magyar állam-vasúttársaság részéről menet-díj kedvezményben részesüljön; szellettette gyümölcskereskedésünk ügyét stb. Hivatalos és magán egyének dolgában csak akkor emelt szót, mikor hallgatnia már nem volt volna helyes; pro domo sohasem beszélt, pedig bajos meghatározni, melyikhez szükséges ilyen esetben több lelki erő, a hallgatáshoz e vagy a repikához?

Csak egy múltó fájdalomat visz magával a szerkesztő, a mely miatt azonban sok vidéki bajtársra szívében méltán kelhet irigység. És ez az, hogy ő kevesebbet írhatott a lefolyt évben a „Kecskeméti Lapok”-ba, mint egyébkor, mert városunk jelesebb tollú férfiai olyan erős szellemi támogatásban részesítették őt, hogy neki jóformán csak csokorba kötni volt a gondja a cikkekké alakított gondolat-virágokat. Miért is mielőtt maga után az ajtót behúzná, kedves kötelességeül ismeri hálás köszönetet nyilvánítani munkásságukért a következő írónak: Bágyoni Imre Budapest, Cserekyei Károly, Csulyok Béla, Dr. Dékány Ráfael Budapest, Dömötör Sándor, Erdélyi Károly, Fekete József Budapest, Fodor Zsigmond Budapest, Fördös Dezső, Gobóczy Károly Somogy, Gótsch József, Györfly Balázs, Habina János, Hajagos Imre Bécs, Dr. Havass Reszó Budapest, Hornyik József, Hoziáczy Ferenc Budapest, Járvás József Csongrád, Kada Elek Budapest, Dr. Kecskeméti Lajos, Keresztes János, Korh-Tatay Karolin Budapest, Koritsánszky János, Krécsy Béla, Laukó Károly, Lederer Ignác, Ligeti Árpád Szeged, Minke Béla Budapest, Németh Ferenc, Noszlopy Tivadar Budapest, Parthay Géza Budapest, Páthly Károly, Pinter Kálmán, Pongrácz Elemér Ipolyzsef, Szakács István, Dr. Selezess József, Szegedi Kilit Szolnok, Dr. Szigethy Lehel, Dr. Szombathy István, Tóth Antal, Ifj. Tóth István, Virányi

Ignác, Willer József, Zerdahelyi Ödön. Ezek szellemi tőkét nemcsak a „Kecskeméti Lapok” 1886-iki szerkesztője tekintette kincsnek, hanem ama vidéki szerkesztőtársak is, kik abból időnkint kölcsönvevni jónak látták. És ez a kölcsön nem viselte meg lapunkat.

Midőn a lapfenn tartó bizottságnak köszönetet mondok, hogy ilyen hadsereg élére állított, melynek majd minden egyes tagja vezérképes, még csak a t. Közönséghez fordulok azzal a kérelemmel, hogy támogassa lapját anyagiilag, ne úgy, hogy minden baját orvosolni ide hozza, hanem tömeges előfizetéssel szintén, mert a legszebben kimunkált szobornak is nehéz anyag az alja, ideális alapon meg nem állhat. Ezek után boldog karácsonyi ünneplést kívánunk városunk minden rendű, rangú lakosának.

A „Kecskeméti Iparegyesület” 25 éves multjának vázlatos ismertetése.

(Felfolyta Györfly Balázs elnök, az egyesület 25 éves fennállásának 1886. évi Deczember hó 12-én tartott örömmünnepe.)

(Folytatás.)

1863-ban a Pesten tartott országos gazdasági kiállításán, Kecskemétet méltólag kívánván kitüntetni, saját maga, a város részére gazdagon eszközölt kiállításával egy előrendű díszelő oklevelet nyert.

Éz időben egyszersmind a gazdasági ügyek előmozdítására is fúradhatatlanul törekedett, nem kis érdemet szerzett magának abban, hogy a kecskeméti gyümölcsnek az országban kívül is piacot szerezni igyekezett és szerzett. Ugyanazon év őszén a hamburgi kiállításán, Kecskemétet gazdag konyha-termény, gazdasági czikkével, bor-kiállítással képviseltette.

A selyemtermelés meghonosítására szorgalmasan ösztönözött, a selyemtermelőknél általánosan tözött és osztott ki. Szerencsétlen pályatársakat segítve.

Az egyesület több tagjának éz időben a részvét és áldozatkészség tünnek ki. Nagy Imre, Csörgői Imre, Vasvári Ferenc és több mások, a könyvtár jelentékeny könyvadományokkal gazdagították.

A bekövetkezett mostoha idő, az alföldet sújtó aszály által nyomorgatott nép

felsegeléséről, hogy munkaszerzés által gondoskodott; jegyzőkönyvei tanúskodnak.

November 7-én tartott ülésében utalványozott először 12 taggyűlést tartás segélyezésére 600 frt kölcsönt.

Az 1864-ik évi jegyzőkönyveiből az egy-letnek további szervezkedése és tagjai segélyezésében munkálkodása tünik fel főbb mozanatul.

1865-ik évi nyomozott anyagi viszonyok következményei az egylet munkássága és előhaladására is visszahatással mutatkoztak, számos tagjai részvétlenül és talán szűkségtől is kényszerítve kiléptek, mely által zsbabszótlag harattak a jobb sorsra érdemes ifjú egyeslet helyzetére.

Azon évi közgyűlés márczius 5-én tartott, számos tagok kilépési szándékának nyilvánítása mellett, az elnök Kiss Miklós lelkesítő buzdítására, az ipar mostoha ügyének hi esetelészére volt szűkség, hogy a szétválni kezdő elemek öszeptartva, együtt maradjanak, hogy a részvét és bizalom újra felélesztessék.

Elnök Kiss Miklós felhívása örvendétes hatással volt, a kilépni szándékú tagok az egyletben maradásukat bejelentették.

Április 30-án az egyeslet a Nádor czimú kávéház egyik termébe költözött át.

Brukner Gyula könyvtárnok lemondott; helyette Kiss József választott meg.

Október havában a Casinó testülettel kezett fogva, gyümölcs- és kertészeti termény-kiállítást rendezett, mely eredmény dúsán sikerült.

A kiállított gyümölcsök Ö felsége Erzsébet eszárné és királynénak küldettek ajándékkul, mely küldöttségben az egyeslet Klíngert Vilmos képviselte.

1866. február 16-án tartott ülésében új alapszabálytervezet állapítottat meg; a pesti iparosokkal együtt, a hazai ipar ügyében az országgyűléshez benyújtandó emlékiratot készítette. Általában éz évben számos újabb törekvés tanúskodnak az egyeslet széles körű működéséről.

Alapszabályai végre valahára a nagyméltóságú m. kir. helytartótanács által sok késedelem és sürgetés után, márczius havában megerősítettek.

Az egyeslet új életet nyert. Július 1-én egyszerre 140 taggal, mint törvény által elismert egyeslet, megalakult 6 évre.

Július 22-én Horváth Döme elnöklete alatt, vezetett közgyűlésben az új tisztviselők következőleg lettek megválasztva: elnök: Horváth Döme, igazgató: Csörgői

KECSKEMÉTI LAPOK TÁRCZÁJA

Egy Karácsonyest a hajókalauz kunyhójában.

— Runeberg Janos Lajos után. —

Egy túlságos buzgalommal fúzott vadászta a skäreknél s azután beálló ellenkező szél és vihar nagy bosszúságunkra megakadályozott bennünket abban, hogy, mint szándékoltuk, Karácsony esteje előtt a városba éjünk. A szél a nyílt öbölben össze-vissza hányt bennünket, s állapotunk egy a mienknél kisebb dereglyében veszélyessé válhatott s egyenesen kiállhatatlan lett volna, ha társaságunkban nem akadt volna valaki, ki vidorságával és történetivel bosszúságunkat némileg elűzi.

Ez a férfú külföldi volt s oly hajót kalauzolt, mely sajátja volt s a melylyel a mi öblünkben telett. Nem igyekezett úgy, mint más ember a Karácsony estejét a száron ünnepelni, mert nem volt rokona, ki pórczezel és tortával várta volna otthon. Ezenfelül minden néven nevezendő kellemetlenség és viharral szemben oly edzett volt, hogy dereglyéjében a kormánytól állott, nem is igen talála érdemesnek olykor leülni, pedig minden hullám azzal látszék fenyegetőzni, hogy a holdba dobálja.

Vitorlázásunk semmikép sem volt kellemes. Ide-stova vitorlázunk, fél vagy háromnegyed mérföldnyi utakat tettünk, a nélkül, hogy az erőszakos dagálylyal szem-

ben valami előnyt vívtunk volna ki. Végre lemondunk minden reményről, hogy a szárazföldet elérjük, és elhatároztuk, hogy Lotsholmnál kötünk ki, egy égre meredő, fenyővel benőtt sziklánál a kikötőn kívül, és a révkalauznál keresünk menhelyet, ki nek tanýája ott volt. Távolságukból tűzfényt láttunk csillámlani, és víg kapitányunk a kedvező szélben abban az irányban engedő rohanni dereglyénket.

„Dücsökös nélkül mondhatni”, töré meg ekkor a csendet, miközben egy nagyot húzott hideg pucsesábol, „hogy most átkozott szelünk van. Mindazáltal kiállottam én már az ilyet, ha nem rosszabbat, midőn négy-öt éves koromban magam hanykoltam egykor az öbölben. Igaz, nem mondám, hogy az én viszonyaim egészen mások, mint a miénk az embereké közönségesen szoktak lenni; mert azt körülbelül tudhatom, hogy végződik majd földi pályám, de azt, hogy honnan jöttem, nem tudom. Elég az hozzá, hogy mi kor innen-onnan öt esztendő voltam, — és ez, a mint nekem mondták harmincz esztendő előtt lehetett — künnjártam egy éjszaka a tág öbölben, mint most, azzal a különbséggel, hogy akkor szél és hullám kényére dobált, most pedig két égy vitorlám van, s akkor testem a fagytól egészen megmeredt, most pedig egész testem lázban kistájgát meleg. Keveset emlékezem ezen első expeditióm körülményeire; de a mi eszembe jut, az annyi, hogy magamra hagytak egy sziklát a vad tengerben, és hogy én azok után akartam menni, kik úgy elhagytak. Koromsötét volt, mint most, és midőn pihenni akartam, az első hullám

kicsapta kezemből az evezőket. Meddig hanykoltódtam ilyen állapotban, azt nem tudom, de bizonyos az, hogy végre derék népéml kötöttem ki. En hát, mint az urak látják, alig tudom jobban Ádammál, hogy voltak-e szüleim? Azok, kik mint mondták, engem fölstedtek és élethehoztak, mesterségükre nézve esempések voltak, egyébként jó paraszt emberek. Kiztök nőttem föl, résztvettem mesterségükben, még hajszom nem pelyhedzett; akkor egy kereskedőhöz szegődtem és becsületes ember lettem. Vigyázt, föl a vasmaeskával! Azt hiszem, az ördög mutatja nekem az útát ezek között a sziklák között!

A dereglye lobogó vitorlakkal egy kis öbölben nyugvók, melyet kinyúló sziklák alkotának. Kinyujtottuk meredt tagjainkat, ásitottunk és kiráztuk a hideget testünköl. A kapitány két fiatal emberrel a dereglye mellett maradt és a körül foglalatokodott; mi többiek botorkálva mentünk a meleg szobába.

Abban maradt Karácsony volt. Hatalmas tűz égett a kádlóban és megvilágította a szobát, melyben azonkívül az asztalon egy több ágú és néhány egyszerű tartóban gyertya égett. A falak tele voltak akgtava hálókkel és egyéb halászeszközökkel, a szoba sarkában pedig egy kecske és kicsinyjeinek fehér szőre csillogott.

A szoba személyezte állott egy igen öreg anyókábol, ki az asztalnál ülve szoltáros könyvből látszék olvasgatni, aztán egy közepkorú férfúbol, ennek nejből és öt gyermekből, kik közül négy rettentő hangver-

senyt adott fútyülökön, melyet a legéreggebb reesező fatrombita hangokkal kísért.

Midőn beléptünk, az atya felkelt, egy hatalmas toppantott a lábával, hogy a gyermekek hallgassanak és barátságosan és feszletlenül integetnek nekünk.

A vén anyóka könyvét az asztalra tette, levette szemévegét, és erősen szöggyre vett bennünket. „Honnan valók maguk, jó urak?” mondá, ninesen házuk és otthonuk, hol a karácsonyestét töltésék, vagy hajóknak és vagyonnak a kikötőben hever? De hiszen akkor nem lett volna szűkségük révkalauzra?”

Ezen szók után ránczos újjaira kötétt, megfogta az egyik gyertyát, felkelt és erősen a szemünkbe világotott. „Majd utána nézünk”, folytató, „hogy mit lehetne maguknak ennyivalót adni? Hal van, hála Istennek; aztán meg Anna majd megkísérti, hátha préselhet meg a kecskébol tejet; pörcezt azonban, ily későn, már nem adhatunk az uraknak?”

Ugy az anyókat, mint a gazdát és nejt megnyugtattuk az ennyivaló iránt. Ledobtuk bundáinkat, meledgettünk és pucsesal kinalgattuk egymást, melyet aztán szívesen nyujtottunk vendéglátóinknak, kik még szivesebben fogadtak el. Hamarosan otthonosak voltunk és elég jól éreztük magunkat a meleg szobában. Az öreg fekvőhely akart készíteni számunkra, azért sietettte is a kecské megtejesét, a midőn egy véletlen megakasztá foglalkozásában és a következő eseményeket eredményezett, melyek ránk nézve egyáltalán nagyon meglepők lettek.

Imre, jegyző: Nagy Imre, pénztárnok: Keresztes Peregrin, 14 választmányi taggal.

Horváth Dóme az elnökséget megköszönve, de el nem fogadva, ugyanezen közgyűlésben egyhangú felkiáltással ismét Kiss Miklós választatot meg.

Ez időkben az egylet óhajtott előhaladásnak nem örvendhetett. A Kecskeméti vidéket ez évben ért általánosan sújtó fagy, a korábbi évek temérédek vesztesége, — a szőlőválogás értelmében insüregé juttatták, — iparos polgárainak a mindennapi szükségkelléssel küzdenie; az általános nyomor elől a közügy háttérbe szorult.

November 8-án tartott választmányi ülésben azon indítvány fogadtatott el, hogy Kecskeméti városi iparosai részére, a nyomor enyhítése céljából, a kormánytól kölcsönsegély eszközöltesse. Maga az egylet mindent elkövetett a szükség enyhítésére, öszszes rendelkezés alatti szerény tökélygyógyulást tagjainak segélyképen kölcsönözött ki.

Helyisége ez időben a „Korona” kávéháza tételtett át.

1867. év hasonló viszonyok közt találta az egyletet, tagjai alig csak néhányány szaporodtak, de azért játékoságát folytatta és lépésről-lépésre gyarapodni törekedett.

A kedvezőbb viszonyok beálltával az egyletre is a jobb kor hajnalja kezdett felderülni, követelése és a tagdíjak rendszerebbé lettek bevezetve, mely által a szízbasszó viszonyok nyomása alól lasanként kibontakozva, játékoságát mind jobban fokozhatta, helyezett házi rendszabály terv kidolgozásával tökéletesbíteni törekedett, könyvtár szaporítására tekintélyes összeget utaltványozhatott, ugyanezen időben az országos iparügylet 100 frt tőke alapítvány-nal segélyezett.

Az év lejártával az egylet 160 tagot számlált.

Csak annyit szabadon meg említenem, hogy az egylet többé nem költözik, ha egyszerű is, de saját hajléka van, a sok viszonyosság, 10 évi megpróbáltatás korszakát becsülettel átközötte.

Eddig a Katona Zsigmond által szerkesztett felolvasás.

A mint méltóztattak észrevenni, e felolvasásban az 1869, 1870, és 1871. évi eseményekről csak annyi van érintve, hogy az egyesületnek a 10 éves fennállás ünnepe már „habár egyszerű, de saját helyisége volt”. Így tehát az én feladatomban nem lehet 15 év, hanem 18 év eseményeinek vázlatos ismertetése.

Az 1869. évfébruár 2-án Bvi Kiss Miklós elnöklété mellett megtartott közgyűlés kiemeltkedő határozattal képezi annak kimondása, hogy az egyesület szükségének látja, hogy városunkban egy ipariskola állítsassék fel, melynek anyagi támogatására kész. Ugyanezen ülésben a 7 éves elnökségek Bvi Kiss Miklós megválat az elnöki székeltől, hogy átadja azt Katona Zsigmondnak, ki lakandatlan kitartással a legszűkebb eredményt 6/10-én keresztül viselte azt. Ugyanezen ülésből aligazgatónál Csörgői Imre, jegyzőül Nagy Imre, pénztárnokul Salamon Imre választatot meg.

Az 1869. év folyamán, belátva, hogy az ipar fejlődésének legnagyobb biztosítéka az iparos osztály jövő kiképzése és szellemi fejlődésében lehet egyedül zálogát, megkereste az egyesület a városi tanácsot, hogy állítsa fel egy önálló ipariskolát,

A kapitány, ki a dereglyével maradt vala, végre rendbe hozta azt, begyönyölte a vitorlát, megerősítette a csolnokat, beküldte holminkat a szobába és örült, hogy éjszakára szárazon van. Mielőtt a megre ment volna puskájával, kilötte azt, miről mi megtelekezünk vala. A lövés volt az, mi az anyóka foglalkozását más irányba terelte.....

„Ez örömlövés”, mondá, „az ifjabbak örvendezhetnek: Isten bocsá”, a Karácsonyest, melyet mások örömmel üdvözölnek, rám nézve gyásznap, nem tehetek róla, és mit is tehetnék én, szegény asszony? De üljenek ide a kandallóhoz, jó idegen urak, és majd elbeszéltem magunknak, mit tett egy gyöngy asszony és mi jutalmát nyerte”.

Kívánságát megtettük, még embereink és a fiatal háziaszony vascorát készítettek számunkra és fölmelegítették a hideg étket, melyeket magunkkal hoztunk. Az öreg asszony pedig kezdé:

„Régem volt az, nagyobb ideje, mint a mennyire az urak, arcaikról látom, emlékezhetnek, mikor egy Karácsony estéjén egymagam voltam e szobában. Azt mondóm magam, mert két kis fiam, kik körülöttem ügrándoztak, inkább maguk is gyámolításra szorultak, semhogy nekem lehetett volna segítségemre. Viharos idő volt akkor is, mint most. Nem vártunk haza dereglyét, mert az uram társaival a városba ment, hogy Karácsony reggelén a templomba mehessen és előestéjén talán jobban mulasson, mint otthon mulatható volna. Abban az időben pirosabb voltam

mely ezéla 1000 frt tőke vagyonát felajánlotta alapítványul. A megkeresésnek azonban sikere nem lett.

Egy iparszarnok és olvasó helyiségre szükséges épület felállítását az egylet anyagi ereje nem engedvén, 4000 frt kölcsön-részvényre nyitottat aláírás, és rövid napok alatt az érintett ezéla 5400 frt lett előjegyzve; s ha még felemlitem, hogy ez évben 1900 frt forgalommal 46 tag élvezett kölcsön-segélyt, hogy ekkor az egyesületi tagok száma 221 volt, felemlitettem mindazt, a mi az 1869. év nevezetesebb mozzanatát képezi.

Az 1870. évet egyesületünk életében nevezetessé teszi az, hogy egyesületünk ekkor házassodott meg; ekkor vette a most már, az igényeknek minden tekintetben megfelelő hajlékát Pauliny Tóth Vilmos és neje Tóth Vilma 7800 frtért, kikre Tóth Jánosról szolgált végrendelt ítélem.

(Folytatása következik.)

SZÍNHÁZ.

Szombaton bérletben Mülöckernek mindenféle nagy tetszést aratott 3 felvonásos operette-je, a Koldús diák került színre. A kedves zenéjű és sikerült bonyolítású, regényes színezetű operette nálunk is megteette az alkalommal is hatását, noha közönségünk előtt az újdonság ingerével már nem hatott. A csinos előadás a felfűzött volt közönséget kielégítette és több dalt meg kellett ismételn. A tapok természetesen legnagyobb részt Ferenczinét, a koldusdiákat illették, osztoztot véle azonban a közönség tetszésnyilvánításában Tolnayné (Laura) is; ők levén ez estén annak mulatgatásában a főrészek. Ennek és játékunk kifogást alig engedett meg és pl. a — tezem fel! duo-ban valóban bájos jelenés volt e két hölgy. Timárné (Palmita) grófné és Bodrogi L. (Bronislava) szintén tetszést arattak; többi a folyton gyűlt, de azért ehégsége dacára is szerelmeire által kis comtesse szerepét csinosan adta, sőt valjank meg, elég csinosan énekelte is. A férfiak közül Andrást kell kiemelni, ki Ollendorf ezredes adta, bár szerintünk kevés comiciummal. E szájhős vén katona, mint a darab bűnbakja némileg burlesquebb alakítást enged meg, természetesen túlzás nélkül. Viola (Jan Janicky, az áldéak) alakításával, játékaival meg lehetett ugyan elégedni, sajnálatlall azonban constánatunk, hogy kevésbé az énekelve; sőt mi több, elég szerencsétlen volt a közönség tőle pár gixert is élvezni, vagy pedig ő volt inkább szerencsétlen ilyenekek nyujtani. Különbén csinos baryton hangja még az iskolázást nagyon is igényli. Az igyekezés érdemét zöle elvitatni azonban méltánytalanság lenne. A karok ez estén igyekvést árultak el, a mellék-szereplők is megállták helyüket. Néhány valóban csinos jellemez talalkoztunk a főszereplőnk. Egészében az előadás sikerült és a közönség tetszésével is találkozt.

Vasárnap Berzék Árpádtól A paraszt-kisasszony, 3 felvonásos népszínmű nálunk először, és pedig örömmel jelezhetjük, telt színház előtt, bérletben került színre. Színezetük kedvel jatszottak és sikerrel oldották meg feladatukat. Ferenczi és Timárné (a Kelemen uraságék) jól működtek. Timárné némileg ponyvólán alakította a nagyraláti úri asszonyt. Ez alak több fesszeget igényel. Bagó a ha-

szontalan pesti ficsúrt, Rezeda urat helyesen fogta fel és sikeresen is jatszotta, saját-ságos orrhangja is igen jól állt az általa szerepéhez. Bence úgy látszik a comiciumra van leginkább hajlandóság. A három falusi gavallér közül főleg Kövi (Fidibusz) állta meg helyét. Rajzné (özü. Gönczölne) a gyermeke sorsa felett aggodó parasztasszonyt jól jatszotta. A ndrásai is a mindig hirtmondó kedvű dohányost (Sánta Matyit). Viola többször színezés nélkül szavaltá és mereven alakította a paraszt-vetélytársát (Fátyol Gergelyt), de dalai tetszést arattak. Azonban Ferencziné Jolán, a paraszt-kisasszony szerepét kitagastalanul adta és a szerep hatásosabb jeleneteiben drámai magaslata emelkednie sikerült. Csinos dalait köztetés mellett többször ismételnie kellett. A közönség jól mulatott és egy kellemesen eltöltött estének emlékével tért haza. Rezedával szölvá: „sb. sb. sb.”.

Kedden ismét Berzék Árpád darabja került színre a Veteránok, sok jól ötlettel színparkozó fővárosi életkép 3 felvonásban. Jól tette András Mihály, mikor e mulattató darabot, melyet nálunk ez alkalommal először adtak, választotta jutalomjátékául; de nem jól tette a közönség, hogy alig félig felöltötte be a nézőterét. A páholsorok majdnem üresek voltak. Megérdemelte volna a nagyobb közönséget a darab, annak előadása, de leginkább a jutalmazandó egyénisége. Így bizony nem tudjuk, a jutalmazandó volt-e egyáltalán jutalmazott is. Elég az hozzá, hogy méltán improvizálhatta Reti Szarkaláb Hűgő, veterán-generálisnak, mikor ez a fotográfus előtt tán ötödik állásba vette magát, arra a kérdésére: „Hát így ki vagyok?” ezt a feleletet: „Andrási Miska, mikor nem sikerült neki a jutalomjáték”. Helyesen cselekedett András, hogy játékán mindenked dacára kedvetlenséget nem éreztetett és kitelt magáért. A jutalomjáték, ha anyagilag Andrásra nézve nem is, mint előadás igen jól sikerült. Ránk izent a t. szerkesztő princípális úr, hogy a mai számban nem sok helyet engedhet rendelkezésünkre, és így csak röviden említhetjük fel András mellett Bodrogi L. nevét, ki Szarkalábnét igazán üresen jatszotta, Ferenczinét és Violát a körülmények és Szarkalábné inceskedése miatt a boldogság réve előt hányatott, de valahára mégis bejutott házaspár ügyes személyesítőit, Kövint, a ki Janesi „leendő hotelier” pingezgyereket adta, és a veteránok „tisztikarát” Réthi, Asztalos és Bagit, Kóvit, a csak a sörös-kasznak élő „trei-gavallert” jól adta. Úgyes darab egybevágó előadását, töröl metzett alakoknak helyes ábrázolását élvezte a közönség jelen volt része; a távol maradt rész pedig sajnája, hogy magát így megkárosította.

Csütörtökön részben új szereposztással harmadszor adták a Czigánybáró operette-t fél ház előtt. A már fentebb említett okból bővebb tudósításba nem bocsátkozhatunk, bár az új szereposztás körülménye nehezen bírja tollunkat megtartoztatásra. Egyszerűen felemlítjük tehát, hogy az előadás igen szépen sikerült és főleg Ferencziné, Kövi és Tolnayné excellált. A többi szereplők is mind jól működtek és a közönség sem volt hálatlan.

Irodalom.

Kisebb útirajzok. I. II. harmadik és negyedik kötet, második bővített kiadás. Irta Maszlaghy Ferenc.

zik; és azóta nem láttam sem a csolnokat, sem fiamat, és a csolnak megért egy kevés pénzt, de fiamat jobban szerettem életemnél”.

Az anyóka e szavaknál elhallgatott és könyekre fakadt. Kapitányunk az elbeszélés folyamában jött vala be; de ő alig ügyelt rá. A falakat, mindent a szobában élesen szemügyre kezdett venni, különösen egy régi halászeszkét, mely a falon függött a kandalló fölött és középen el volt repedve, de egyébként elég ép.

Midőn az anyóka elhallgatott, a kapitány tökölt, odament hozzá, kiszakította kabátját és mellényét, és elővette egy gyöngy-sort, melyet az anyóka térdére tett le.

Az anyóka egy pillanatra nézgette a gyöngy-sort, aztán fölemelte tekintetét és meglepetve nézett a kapitányra. Aztán hirtelen fölkel, karjait a kapitány nyaka köré fűzte és halkán zokogott. Midőn végre fölemelte fejét, szemében végtelen öröm sugárzék.

„Olyan vagy, mint édes apám”, kezdé, „csakhogy sokkal szebb vagy. Örkdődik felletted Isten keze, te vadember! Ki mondta neked akkor, hogy a tengerre menj? Neked való idő volt akkor. De én ostoba voltam, hogy nem kötöttelek oda az ágyhoz; úgy mindenesetre otthon maradtál volna. Dicsőség Istennek! Most már nyugodtan halok meg, és sirom telett nem kérlezhetik tőlem, hogy hová tettem gyermekemet!”

Könnyen el lehet képzelní meglepetésünket; az a Karácsonyest pedig, melytől előre is irtóztunk vala, vigabó lett, mint talán otthon lehetett volna.

Nema.

Ily cím alatt jelent meg e napokban Buzároviés Gusztáv könyvkiadónál Esztergomban, szerzőnek ugyanott megjelölt s előnyesen ismert „Kisebb útirajzok”. I. és II. kötetének folytatása, mely újabb két kötetet a szerző újraolvasatát teszen ismert írói előnyöiről. Keresetlen szép előadás, élénk képzelem, széles ismeretkör és a mi a szerző jellemző saját-sága, nagy humor dőzsví méiben az olvasót. E két kötetnek a szellemi élvezeten és hasznos tanulásra fűl, a melyet az olvasónak nyújt, meg az előnye is, hogy a legtöbb olvasóban a legszűkebb és legújabb re-misszenciákat ebrezti föl ama helyek iránt, a melyeken már megtörtént, vagy a melyeket még látni ohajt. Ritka író képes képes országok, városok, vidékek iránt a kíváncsiságot, érdeklődést oly fokban felbuzosítani, mint szerző, a ki közvetlenséggel mindig hat, költészetek meglevőleg mindig hódítai képes. A ki a szerző műveinek két első kötetét már bírja, el ne mulassza e folytatásgal újabb két kötetre megvárni, — a mely költében teljesen önálló és magában is független egészeket. A csinos kiállítás 2 ívre terjedő két kötet ára 1 frt 20 kr., díszes vászonkötésben 1 frt 80 kr. — Forgatva e könyvet, mint a Budapesti Hírlap is mondja, méltán merül föl élményben a kérdés, hogy honnan van a saját-ságos tünemény, miszerint Magyarországon a katolikus irók, ha még oly kitűnők is, mintegy elevenen vannak eltemetve. Pl. Maszlaghy Ferenc egyike a legkitűnőbb magyar tárczevelő-íróknak, a ki Délfranciaországról is szép prózai irodalmunkban nemcsak kevés könyvet írt. Elos megfűlése, szellemi finom részletek, pompás magyar stílus Maszlaghy tulajdonságát, cikkyru, ke-relességet, mesterkelt pörisságot (az országos tárczák e rendes háttér) nélkül. És Maszlaghy mégis csak a plebiánusok, szemármányokban olvassák hies mástulso legelőbb mint a budai királyi palota propost-bérlését ismerik, ki váci püspöknek is emelgette volt; méltó volna pedig, hogy e jeles író széleskörű körében is olvassák, élvezetül és okulásul. Ajánljuk munkáját az olvasó közönség becses figyelmébe!

KÜLÖNFÉLEK.

— **Új városháza.** A folyó hó 20-án megtartott városi közgyűlés tevékenységének kiváló mozzanatát képezi azon határozat, mely szerint a közgyűlés utasította a városi tanácsot, hogy az új városháza felépítésére vonatkozó előmunkálatokat még a jövő év folyamán és mielőbb készítsé el s terjesztesse a közgyűlés elé. A városatyák — úgy látszik — a régen érzett hiányt naponként szükségesebbnek látják, s a fentebbi intézkedés csak arra mutat, hogy pár év lefolyása alatt a mostani „lehnj” helyett díszes városháza val dísekedhetik.

— **Tanár-választás.** A helybeli jogakadémia úresében azelőtt tanári állásra a folyó hó 20-án megtartott közgyűlésben történt a választás, mely alkalommal Dr. Szige-thy Lehel jogtudor, köz és váltó-üggyvéd, pártunk jelöltje, 41 szótöbbséggel lett megválasztva Dr. Nagy Mihály jog-és államtudor ellen. Összintén gratulálunk a megválasztottnak.

— **A központi választmányok újr-alakításánál is pártunk győzött:** jelölteknek névsora változás nélkül keresztülment. Beválasztottak: Muraközy József, Szokolya Mihály, id. Bagó László, Molnár János, dr. Széless József, Mádi János, Györfly Balázs, Szalontay Elek, S. Kovács Gábor, Fekete István (tanácsnok), Dekány István, Gyenes Imre, Katona Zsigmond, Papp Sándor, Tatay Jenő, Vágó László. — Az igazoló választmányba Dr. Tassy Pál helyébe pártunk jelöltje: Kovács Sándor (VII. tized) választatot meg Dr. Kovács Pállal szemben. A közigazgatási bizottság kilépett új tagja újr megválasztott; id. Nagy Lajos és Dr. Tassy Pál helyett meg beválasztottak Gyenes Imre és Tatay Jenő.

— **Hymen.** Gyenes Gyula fiatal kereskedő, „Gyenes S. és Fiai” tekintélyes és kiváló hírnevű helybeli kereskedő-üzeg egyik derék tagja, a mult heten jegyezte el Tóth István városi jogtanácsos kedves és szeretetreméltó leányát, Luiza kisasszonyt. Hozs-zantartó boldogság kövesse a kölcsönös szereteten alapuló szép frigyét.

— **Csak füst volt az igaz,** mely f. hó 18-án szombaton színházunk nézőterét betöltötte, mégis nagyon nyugtalanítólag hatott a közönségre. A füst halomlomság szerint a kályhából töltött ki a második és harmadik felvonás közötti szünet alatt és pedig oly mennyiségben, hogy előlrol a karzaton le-vőket alig lehetett látni. A szolgálatot tett két tűzoltó meglehetősen egykedvűséggel vette a dolgot és a közönség utasítását látszótt igényelni, mert csak akkor mozdult egy veder vízzel, mikor erre fel lett szólítva. Parancsnokuk távollétében maguktól nem sokat érni látszottak. A közönség bár felállt és eltávozni készült, mégis megnyugodott, úgy hogy az előadást folytatni lehetett a bosszantató füst dacára is. Ez némileg eloszlott a függöny felhúzásakor. Ez alkalommal fel-hívjuk éber rendezőségünk figyelmét a színház és melléképületeinek tűzbiztonsági viszonyaira. Felteszük, hogy a rendes tűzbiztonsági felülvizsgálat időnként pontosan megtartatik, de nem ártana annak eredményéről a közönséget is hivatalos bulletin alakjában értesíteni, pl. a kapitány-ság fekete tábláján és a helyi lapokban. E körülmény a közönség megnyugtatótására nagyon befolya, főleg a mi színházunknak körülményei között, melyekhez a sző nagyon is hozzá fér. Még egy mellékírázás a zenekar mellett szintén elkelne, természetesen folyton kéznél levő kulcsal és nem oly merede-k lejárással, mint a másik, hol rendes kö-

rülmények közt is bajos a lejtás; veszedelem esetén a nép halomra buknek rajta.

— **Gyászír.** Tóth László nyomász kis 7 éves írma leányát f. hó 22-én temették el városunk intelligenciájának közrészvéte mellett. Részünkről is teljes szívvel osztoznak az általános becsülés és szeretetben álló család szomorúságában. Bár a tisztelők részvéte enyhíthetné némileg a mélyen megsomorodott család bánatát.

— **Szegény gyermekek karácsonyja.** Lékemelő megható jelenetek volt szemtanúja a kerületi községi népközlőnk összegyűlt díszes közönség folyó hó 23-án délután négy és öt óra között. A Rongyos-Egyesület áldásos működésének ismét magasztos bizonyítékát adta, mely alkalommal szegény iskolás gyermekeket, 50 leányt és 50 fiút, ruházott fel a szükséges ruhánemekkel. Polgármester úr elfoglaltsága miatt Szakács István iskolászkai elnök úr mondott hatásos beszédet a Rongyos-Egyesület nevében a gyermekekhez, kifejtve az Egyesület folyton való arra törekvését, hogy évenként többet fordíthasson a jótékonykészfetésére, s egyúttal figyelmeztette őket, miként a lehető legjobban gondját viseljék a vett adománynak. A gyermekek tolmácsa az öreg, jó Búszorményi bácsi volt, ki vállalkozásos szavakban köszönte meg a Rongyos-Egyesület nagyfelkudását, intvén őket a jótémények hálás fogadására. Ezután megkezdődött a gyermekek ültetése, a lányok kék csikós jó meleg ruhákat, cipőket; a gyermekek szírkés ruhát és eszmiákat kaptak. Alig teltek el önmaguk körültekintésével az apróságok, s többekre várakozó szülők szeméből hálás könnyek csordultak ki. Az Egyesület 550 forintot áldozott ez alkalommal a gyermekek felruházására, mely áldásos működése önmagában léte legnagyobb érdemét; különösen pedig Kun Anna ó nagysága az egytel valamennyi tagja közös fáradozásuk iránt adozunk méltó elismeréssel, mert mint tudjuk, az egytel nótájai maguk szabták és varrták a lányoknak való ruhákat. Megérdemli az egyesület, mely fennállása óta annyi jótékonykészfét gyakorolt, hogy tagjainak száma napról-napra növekednek.

— **Sziveszter-estély.** Az úri banda és dalára együttes működéssel, ez év utolsó napján estélyt rendez. Mint halljuk, meghívót nem bocsátanak ki, tisztán a közönség rokonszerevére bízzák az estély sikerét.

— **Hymen.** Hirsch Mór úr, fiatal kereskedő f. hó 26-án délután 2 órakor esküszik örök hűséget a helybeli izraelita templomban Fuchs Emma kisaszonynak. Zavartalan boldogság legyen részök!

— **Az izz. jótékony nőegylet** javára jövő hó 8-án az Olvasókörben igen érdekes táncmulatság lesz. A mint értesülünk, a hölgyek maguk között elhatározták, hogy jellemben fognak megjelenni és így a férfiakra nagy meglepetés vár. Az egytel számos szegénye érdekében nagy sikert és még nagyobb jövedelmet kívánunk.

— **Helyreigazítás.** Az Ipartígy* 13-ik száma a helybeli áll. főreáliskoláról valóltan számadatokat közöl, melyeket ezennel kijavít a nevezett iskola helyettes igazgatója. Nem 4-5 növendéknek tart 10-13 tanár előadást, hanem átlag 12-13 tanulóknak. Minden egyes reáliskolai tanuló az államnak évenként nem 700-900 forintba kerül, hanem alig 250-be. Az sem való dolog, hogy 10 közül alig 1-2 végzi be tanulmányait, mert az eddig megtartott 8 érettségi vizsgálaton a szóbelire bocsátott összes 66 tanuló közül 62 kapott érettségi bizonyítványt. E számból átlag 8 jut éve. A közoktatási kormány jóvoltából ma 103 növendék közül 33 élvez tandíjmentességet, mi 594 frtot tesz, az tanári kar akkora pénzglyűjtést eszközölt önmaga és a t. közönség

körében, hogy ingyen könyvekkel láthatott el minden tanuló, a ki vagyontalanságát ki bírta mutatni. Ha valaki mindemellett sokal egy tanulóra évenként 250 frt kiadást, hacsak a maga körében oda, hogy nagyobb látogatás folytán kevesebbe kerüljön egy tanuló, mert olyan a reáliskola, mint a jó kút, minél többen látogatják, annál bővebb és tisztább vizet ad. Hisszük bár, hogy az Ipartígy* nem a helybeli t. Ipartestület sugalmazásából beszélt, de a t. közönség kellő értesítését végett örömmel jelezzük a fenn elősorolt adatokat. Hanusz István, s. k.

— **Ferencziné Erzsi jutalomjátékául** kedden a Cornevillei harangok kerül színe. Úgy e kedves zenéjü operettére, mely az újabb operette-irodalom egyik kiváló gyöngyve, mint a jutalmazandóra, ki oly rövid idő alatt úgy megnyerte a közönség tetszését, hogy mondhatni kedvence lett annak, felhívjuk olvasóink figyelmét. Valóban úgy a darab, mint a jutalmazandó megérdemli a mentől tömegesebb látogatást.

— **Polgári rendőrök.** Városunkban a szegények száma napról-napra növekedik, kik azután kénytelenek lesznek a koldústarisznyát vállukra akasztani. Minthogy pedig a koldulás szigorúan tiltva van, a rendőrség mindent elkövet annak megállítására. Eddig azonban sikertelen maradt működése; mert a koldúsok az egyenruhát felismerve, a rendőrök nem tudták koldulásuk kapni őket. A napokban három rendőrt polgári ruhába öltöztettek, hogy a koldulást végkép megakadályozzák, kik aztán ily módon naponként 4-5 koldúst visznek be a rendőrséghez. A multkor már felhívtuk a n. é. közönség figyelmét a népkonyhák felállítására, s tesszük ezt most újból, mert nagy szükség van azokra.

— **Esküvő.** Folyó hó 18-án délután 1/2 órakor tartotta esküvőjét Moós Géza városi végrehajtó Bóna Tinike kisaszonnyal. Násznapok voltak: Dr. Nyirády László kerületi orvos és Nagy János városi számtiszt. Sok szerenest kívánunk az új házaspárnak!

— **Egyiptomi szembetegség** ezim alatt lapunk mult számában irt közleményünkre vonatkozólag igen biztos kúttorrásból arról értesítünk, hogy városunkban e lobos szemhaj koránt sincs úgy elterjedve, mint jelezte, mert a paciensek száma az által növekedhetik, hogy a legeskezelebb gyanús tünetet is gyógykezelés alá veszik. A kör-

tünet száma még most nem is sejtethető, de a lakosság 1%-át alig fogja elérni.

— **A „Kecskeméti vidéki természetudományi Társulat”** december 15-iki ülésén Parragh Gedeon A popsyehograph-nak nevezte azon készüléket, melyet a testek kiülesítő töménények vizsgálatára állított össze. Egy fém homéror mutatójának végpontjából másodpercenként villany-szikra pattan az előtte kifeszített, fokokra osztott papírlapra és azt áttúrva, maradandó nyomokkal jelzi a kiülesítő menetét. Ezen papírra tehát a természet maga írja fel a kiülesítő törvényeit. A készülékkel meg lehetett mutatni, hogy a falak tapettával bevonásának, a külső levegő hőmérsékletének, a szelek iránya és erősségének, fűtésnek stb. mi befolyása van a testek kiülesítésére? Az apopsyehograph annyival értékesebb készülék, mivel a kiülesítő átalános törvényei még nincsenek megállapítva. Kísérletei szokás szerint sikerültek. Utána Hanusz István értekezett Nyugat-Szibíria tavainak eltűnédezéséről. Jadrinfel orosz tudós 1701, 1766, 1811-24, 1850-60 és 1880-iki fölvételek alapján konstatálja az Obi és Irtsich folyók közén elterülő Barara pusztának tavai felől azt, hogy víztükrük erősen fogy; sőt némelyek közülök ma már teljesen kiszáradtak. Az iskümi kerületben 1860-ban 300 tó eltűnését állapították meg, a barnauli kerületben levő Topolj tónak alig vannak maradványai, a Tohánytő 39 %-ot, a Moloki 92 %-ot, az Abyshkan 96 %-ot, a Szumi Tshebakly 98 %-ot veszített területéből, helyükön falvak települtek. Romjai ezek az aralkappi egykori tórendszernek, mely azóta pusztult, hogy a Kaspiót az éjszakai jeges Óceánnal való összeköttetésből kilépett. Az ills látogatott volt.

— **Az izz. jótékony nőegylet** január hó 8-iki táncestélyére a meghívók szétküldettek. Felkérem mindazokat, a kik a mulatságon résztvenni óhajtának, de tévedésből meghívót nem kaptak, hogy ez iránt alulirothoz fordulni sziveskedjenek. Kecskeméten, 1886. december 23-án. Vári Ede, nőegyleti titkár.

— **A heti színházi műsor:** Szombaton: Falu Rossza, népszimű Tóth Edétől; vasárnap: Huszáresiny, népszimű; kedden: Cornevillei harangok, operette Ferencziné Erzsi jutalmául; szerdán: Utolsó szerelem Dézőtől, a Csók hírneves szerzőjétől; a nemzeti színház egyik legvonzóbb

műsordarabja; Csütörtökön: Boccacio, regényes nagy operette.

Kimutatás a kecskeméti lakareképzőint. 1886. évi november havi forgalmáról.

Bevétel:	
Pénztárállás okt. 31-én	55,539 frt. 61 kr.
Betételek után	162,165 „ 68 „
Különfett díjak után	708 „ 33 „
„ „ kamatok után	12,119 „ 41 „
Váltak után	235,257 „ 19 „
Magánváltó után	3,585 „ — „
Jeleszőg kölcsön után	13,815 „ — „
Élöleg után	57 „ — „
Elyhezott tőke után	25,000 „ — „
Egytelhöz bolt- és lakbér után	1,127 „ 07 „
Kohn-fele háza	181 „ — „
Szöföbirtok jövedelem	— „ — „
	509,585 frt. 29 kr.
Kiadás:	
Visszafezetett betét és tők. kamat	137,578 frt. 30 kr.
Kifizett folyó kamat	784 „ 91 „
Váltakra	245,538 „ 03 „
Magánváltó	3,545 „ — „
Jeleszőg kölcsön	26,470 „ — „
Élöleg	— „ — „
Tőke elhelyezés	7,750 „ — „
Igazg. t. díj, tisztv. és szolgál. fizetése	726 „ 50 „
Uzleti költség	445 „ 39 „
	423,438 frt. 13 kr.
Pénztárállás 1886. nov. 30-án	86,147 frt. 16 kr.
Vajda, könyvelő.	509,585 frt. 29 kr.

Felölös szerkesztő: **HANUSZ ISTVAN.**

Járványos betegségeknek a legjobb ajánlott egészségi ital.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
legjobb és legújabb
SZAVANYU-KUT
legjobb asztali- és üdítő ital,
kítőno hatásúnak bizonyult köhögésnek,
gégéhaajoknál, gyomor- és hólyaghu-
rutnál.
Mattont Henrik, Karlsbad és Budapest.

A kitűnő varrógépeiről ismert budapesti cég
OTTÓ HERMANN (óhm C. O. utóda)
Főképviseelője a Wheeler és Wilson MFG. C^o New-York
es. k. udvari szállítóknak
úgy családí, mint iparosok számára való varrógépekben; továbbá Clemens Müller-Singer általános elismert és kitűnő varrógépeinek, valamint több más általános elismert varrógéppárok főképviseelője itt helyben
Héber Róza asszonynál
városház-útca 127. szám alatti Héjjas-féle házban varrógép-mintaraktárt tart, hol mindenemű úgy családí, mint iparosok számára való gépek, és pedig: **Eredeti Clemens Müller-Singer, Wheeler és Wilson, Howe, Anger, Cylinder** stb. kaphatók, s akár készpénzen, akár pedig részletfizetésre igen jutányos áron megszerezhetők, és hol a t. cz. veőknek pontos oktatás is adatik.
Ottó Hermann úr sajátkezűleg szolgáltatja az 5 évi írásbeli jótállást. 230 (10-8)
Ugyanott mindenemű varrógéprész, u. m. **tű, hajó, olaj** stb. olesó áron kapható.

Szálloda megnyitás.
Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek b. tudomására hozni, hogy a Félégházán újonnan épült
szállodát,
mely a legnagyobb kényelemmel berendezett szobákkal, a mai kornak megfelelő étteremmel és minden igénynek megfelelő kávéházzal rendelkezik, f. é. **december hó 25-ik** napján megnyitom.
Magamat a n. é. közönség b. pártfogásába ajánlván, minél tömegesebb látogatásért eszedem, a mennyiben a legpontosabb kiszolgálás és kítőno konyháról mindenkor gondoskodva lesz.
Tisztelettel
Knepfel Ede,
szálloda-tulajdonos Félégházán.

Cs. kir. osztrák-magyar szabadalmozott
Farugony-matraczok
6 frt 6 frt
Pótlék szalmazsákok és sodronybetétek helyett
tisza tartós és jutányos, különösen alkalmas intézeteknek és kórházaknak. Nagyobb megrendeléséknél megfelelő árleengedés.
A megrendeléséknél az ágy belső szélessége és hossza tudatandó.
F o r a k t á r: Bécs, I. Neuer Markt 7.

